

ПСЯЛОМЪ и.

(Прославлявасе величеството и силата на Бога.)

За първия пѣвецъ надъ Гиттиѡхъ.

Псаломъ Давидовъ.

ГОСПОДИ, Господь нашъ, колко (ѐ) чѣдно името Твое по сичката земля! Който си положилъ слабата Твоя надъ небесата.

2 Изхуѣста младенчески и цыцателни пригответилъ си хвалъ за причинъ на-враговете Твои, за да разоришъ врагътъ и отмъстителатъ.

3 Когато гледамъ небесата, дѣлото напръстыте Твои, лъната и звѣздыте, които си Ты поставилъ.

4 Що ли (ѐ) человекъ, та да го помнишъ? или сынъ человеческій, та да го посѣщавашъ?

5 Ты си го съкаче направилъ мало нѣщо по доленъ отъ ангелыте, и со славъ и честь вѣнчалъ си го.

6 Поставилъ си го господарь надъ дѣлата на ржцѣте Твои: сичките (вещи) си покорила подъ нозѣте мѡ.

7 Сичките съвцы и волове, каквото ѳоше и животните на-попаната:

8 Пилетата небеснѣи, и рыбыте морскѣи, (сички) што прехождатъ пжтищата морскѣи.

9 Господи, Господь нашъ, колко (ѐ) чѣдно името Твое по сичката земля!

ПСЯЛОМЪ ѿ.

(Давидъ въздава благодареніе на Бога, за побѣдыте што направи на непріателите си.)

За първия пѣвецъ надъ Мѡѡхъ-Лаввенъ.

Псаломъ Давидовъ

ЩЕ (Те) славословимъ, Господи, со сичко сърдце